

Til § 137

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i Finanstilsynets bekendtgørelse om kapitalgrundlag for forsikringsselskaber. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Bestemmelsen indeholder mulighed for, at livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan medregne særlige bonushensættelser i basiskapitalen, hvis en række betingelser er opfyldt.

Lovforslaget indeholder, som den gældende bekendtgørelse, to typer særlige bonushensættelser med forskellige karakteristika.

Type B er kernekapital, jf. § 129 og bemærkningerne hertil. Den anden type, som reguleres efter denne bestemmelse, er særlige bonushensættelser (type A).

Særlige bonushensættelser (type A), har lighedspunkter med ansvarlig lånekapital.

Forslaget fastlægger alene, hvilke krav bestemte bonusforpligtelser skal opfylde for, at de kan posteres som særlige bonushensættelser og medregnes i basiskapitalen. Forslaget vedrører ikke, hvorledes sådanne bonushensættelser etableres aftalemæssigt eller andre forhold end de rent solvensmæssige vedrørende sådanne aftaler.

Nr. 1-4 beskriver de karakteristika, der er fælles for begge typer særlige bonushensættelser, jf. bemærkningerne til § 133.

Særlige bonushensættelser (type A), forrentes med en rente, der affholdes forud for fastlæggelse af det realiserede resultat

Efter nr. 5 forrentes de særlige bonushensættelser (type A) med en rente, der er fastsat af livsforsikringsselskabet eller den tværgående pensionskasse, så den skønsmæssigt svarer til, hvad ansvarlig lånekapital ville kunne opnå. Det er op til livsforsikringsselskabet eller den tværgående pensionskasse at fastsætte lånevilkårene med dette sigte. Denne type særlige bonushensættelser dækker krav mod selskabet på samme måde som ansvarlig lånekapital, dvs. efter egenkapitalen, men før ikke-efterstillet gæld. Det er ikke fastlagt, hvorledes rækkefølgen skal være mellem særlige bonushensættelser af denne type og ansvarlig lånekapital, hvis disse typer forekommer samtidigt. Det er således op til livsforsikringsselskabet eller den tværgående pensionskasse at fastsætte sådanne vilkår.

Nr. 6 giver et livsforsikringsselskab eller tværgående pensionskasse mulighed for at anvende særlige bonushensættelser (type A) til at dække tab og ikke-efterstillede krav, når selskabets egenkapital er tabt.

Til § 138

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning, og gennemfører EF-direktiver inden for det finansielle område, jf. bilag A. Forslaget er nyt i forhold til investeringsforvaltningsselskaber.

Bestemmelsen opregner de fradrag, der skal foretages i basiskapitalen.

Nr. 1 indebærer, at der foruden fradrag for forsikringsvirksomhed i datterselskaber tillige skal ske fradrag for associerede virksomheder i basiskapitalen. Dette betyder, at der skal ske fradrag i pengeinstitutets og realkreditinstitutets basiskapital, når der ejes kapitalandele i et forsikringsselskab i et omfang, så forsikringsvirksomheden må betegnes som associeret virksomhed. Fradraget svarer til kapitalkravet i henhold til § 125 i datterforsikringsselskabet eller det associerede forsikringsselskab, uanset om datterforsikringsselskabet eller det associerede forsikringsselskab opfylder kapitalkravet eller ej. En tilsvarende regel er gældende for forsikringsselskaber, jf. § 130, efter hvilken fradraget foretages i kernekapitalen. Bestemmelsen er udvidet således, at fradraget reduceres med såkaldt 3. mandkapital i datterselskaber og i associerede forsikringsselskaber. Det vil sige basiskapital indskudt i et datterselskab af andre selskaber end koncernvirksomheder. Det er f.eks. særlige bonushensættelser (type A og B) eller ansvarlig lånekapital i datterselskabet. Der er således tale om, at der i princippet sker det samme, som hvis datterselskabet blev konsolideret med moderselskabet. Sidste del af bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelse for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser og skal forstås i overensstemmelse hermed. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 129, stk. 1, nr. 5. Såfremt resultatet efter udregningen er negativ skal beløbet tillægges fradraget.

Ifølge nr. 2 fradrages alle kapitalandele og efterstillede tilgodehavender i andre kredit- og finansieringsinstitutter, når kapitalandelen i det enkelte institut overstiger 10 pct. af instituttets aktie-, garanti- eller andelskapital.

Finansieringsinstitut forstås i overensstemmelse med kapitel 2, hvortil der henvises.

Baggrunden for bestemmelsen er blandt andet et ønske om at undgå, at den samme kapital medregnes til at opfylde mere end et kapitalkrav, f.eks. ved at to pengeinstitutter gensidigt tegner kapital hos hinanden.

10 pct. grænsen måles i forhold til kapitalen i den virksomhed, som pengeinstituttet, realkreditinstitutet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet har investeret midlerne i. Størrelsen af